

การศึกษาทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

THE STUDY OF ENGLISH SHORT STORIES READING SKILLS USING PEER-ASSISTED LEARNING FOR PRIMARY 6 STUDENTS

กมลพรรณ เรืองเดช และ วารินทร์พร ฟันเฟื่องฟู

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น และ วิทยาลัยนาฏศิลปชลบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Kamolphan Ruengdej and Varinporn Funfuengfu

Graduate Diploma Program in Teaching Profession, Saint John's University and

Lopburi College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts

Corresponding Author Email : Dr.Mam2512@gmail.com

(วันที่รับบทความ : มีนาคม 28, 2566 ; วันที่แก้ไขบทความ : เมษายน 29, 2566 ; วันที่ตอบรับบทความ : พฤษภาคม 12, 2566)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนศรีวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญ จังหวัดฉะเชิงเทรา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และแบบประเมินทักษะการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

(1) ทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการประเมินทักษะการอ่านก่อนเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}$ = 1.77, S.D. = 0.71), เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมิน ทั้ง 4 ประเด็นอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ ความถูกต้องในการอ่าน ($\bar{X}$ = 1.93, S.D. = 0.84), น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน ($\bar{X}$ = 1.72, S.D. = 0.65), ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 1.69, S.D. = 0.76) และการจับใจความ ($\bar{X}$ = 1.72, S.D. = 0.80) ผลการประเมินทักษะการอ่านหลังเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}$ = 2.48, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมิน ประเด็นที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ ความถูกต้องในการอ่าน ($\bar{X}$ = 2.83, S.D. = 0.76) และ น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน ($\bar{X}$ = 2.66, S.D. = 0.72) ประเด็นที่อยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 2.24, S.D. = 1.12) และการจับใจความ ($\bar{X}$ = 2.21, S.D. = 1.18)

(2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

Abstract

This research aimed to (1) study English short stories reading skills using Peer-Assisted Learning for primary 6 students. (2) compare English short stories reading skills using Peer-Assisted Learning for primary 6 students between before and after studying. The samples of this research were 29 students studying in Primary 6/5 of Sriwittaya School, Office of the Private Education Commission, Chachoengsao 1 in the 2nd semester, Academic year 2022 selected by the cluster random sampling system, namely, one class was drawn among classes. The instruments were the learning management plan of English short stories reading

skills by using Peer-Assisted Learning for primary 6 and English short stories reading skills evaluation form. Data were analyzed using mean score, standard deviation, interpretation, Index of Item-Objective Congruence (IOC) and dependent t-test.

The findings of this study revealed that :

(1) English short stories reading skills using Peer-Assisted Learning for primary 6 students. Overall before studying, it was fair ($\bar{X}$ = 1.77, S.D. = 0.71). Considering that four evaluation topics were fair: accuracy ($\bar{X}$ = 1.93, S.D. = 0.84), intonation and punctuation ($\bar{X}$ = 1.72, S.D. = 0.65), understanding ($\bar{X}$ = 1.69, S.D. = 0.76) and comprehension ($\bar{X}$ = 1.72, S.D. = 0.80). Overall after studying, it was fair ($\bar{X}$ = 2.48, S.D. = 0.88). Considering that four evaluation topics: accuracy ($\bar{X}$ = 2.83, S.D. = 0.76), intonation and punctuation were good ($\bar{X}$ = 2.66, S.D. = 0.72), understanding ($\bar{X}$ = 2.24, S.D. = 1.12) and comprehension ($\bar{X}$ = 2.21, S.D. = 1.18) were fair.

(2) When comparing English short stories reading skills using Peer-Assisted Learning for primary 6 students between before and after studying, the students' after studying average scores were significantly higher than their before studying average scores at the .05 level.

Keywords : English Reading Skills, English Short Stories, Peer-Assisted Learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ภาษาสากลที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสารระหว่างประเทศทั่วโลก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นการเปิดโลกในมุมมองที่กว้างขึ้น การสื่อสารให้ได้ความหมายและความเข้าใจ รวมถึงการเดินทางท่องเที่ยวทุกคนต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น การศึกษาของประเทศไทยจึงได้มีการกำหนดให้ภาษาต่างประเทศเป็น 1 ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้นในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลัก แต่ภาษาอังกฤษจะมีข้อจำกัดของผู้ที่ไม่มีความรอบรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ การจะเรียนภาษาอังกฤษได้นั้นต้องอาศัยระยะเวลาและการฝึกฝนทักษะในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ในแต่ละทักษะล้วนมีความสำคัญที่แตกต่างกันตามความเหมาะสม ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงต้องจัดให้เหมาะสมกับสภาวะในปัจจุบันและอนาคต ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไปได้จำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา จึงรับวิทยาการสมัยใหม่และเทคโนโลยี รวมทั้งเครื่องอุปโภคและบริโภคจากต่างประเทศมาเป็นจำนวนมาก ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้คนไทยติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศได้อย่างภาคภูมิ ภาษาอังกฤษจึงเปรียบเสมือนใบเบิกทางเพื่อนำไปสู่การศึกษาที่ดีกว่าและโอกาสการมีหน้าที่การงานที่ดี ภาษาอังกฤษนับว่ามีบทบาทที่สำคัญ ที่จะสานต่อโลกให้เป็นหนึ่งเดียว ในเกือบทุกประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก (English as a native language) ภาษาอังกฤษจะมีสถานะเป็นภาษาที่สอง (English as second language) หรือในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a foreign language) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเดียวที่ใช้อย่างเป็นภาษาทางการ แต่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนา การปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การฝึกฝนตนเองของผู้เรียนให้มีความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ลำดับที่ 8 ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาที่สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา

ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม อีกทั้งยังได้มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามกระบวนการเรียนรู้ และมีสมรรถนะหลัก 5 ประการคือความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมั่นใจ ดังนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้อง

เรียนภาษาอังกฤษให้เกิดทักษะทางภาษาโดยจะเน้นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative approach) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การสอนภาษาอังกฤษมุ่งส่งเสริมให้เกิดทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง (Listening) ทักษะการพูด (Speaking) ทักษะการอ่าน (Reading) และทักษะการเขียน (Writing) แต่ทักษะการอ่านในภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมากกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะการอ่านเป็นการแสวงหาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้น (Paulston and Bruder, 1976 : 157) การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นต่อชีวิตคนเรามาก ไม่ว่าจะเป็นประกอบอาชีพอะไร เพศใด วัยใด ก็ต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ของตนเองอยู่เสมอ เพราะการอ่านนั้น นอกจากที่จะอ่านเพื่อเก็บความรู้แล้ว การอ่าน ยังให้ความบันเทิงแก่ชีวิตอีกด้วย โดยเฉพาะนักเรียน ซึ่งต้องใช้เวลาอ่านเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน จึงจำเป็นต้องมีหลักการอ่านและทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในหลายด้าน เช่น ในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันซึ่งเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร การอ่านจะช่วยให้เราติดตามเหตุการณ์ปัจจุบันของโลกได้ทันทั่วทั้งที่ หรืออาจกล่าวได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต เนื่องจากการอ่านไม่ใช่เพียงการสะกดคำและออกเสียง หากแต่เป็นบ่อเกิดของความรู้ เป็นเครื่องมือช่วยให้เราเข้าใจความหมายของตัวอักษร ข้อมูล และก่อให้เกิดแนวความคิดใหม่จากประสบการณ์เดิม ผู้สอนจึงมีหน้าที่สำคัญที่จะทำให้ทักษะในการอ่านของนักเรียนนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต้องใช้เวลาออกเสียงที่ถูกต้องและความสามารถในการเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้สอนต้องมีบทบาทมากกว่าการบรรยายแต่จะต้องกระตุ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมไปด้วยกัน

จากผลการประเมินรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีวิทยา ผู้วิจัยได้พบปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยเฉพาะในด้านการอ่านออกเสียงและความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน นักเรียนบางคนอ่านออกเสียงได้ยังไม่ถูกต้อง ทำให้ขาดความมั่นใจและความกล้าแสดงออกที่จะอ่าน เนื่องจากการมีพื้นฐานในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษยังไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนบางคนสามารถอ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจคำศัพท์ ไม่สามารถจับใจความสำคัญหรือไม่สามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาใช้ศึกษาทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นวิธีส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนที่น่าสนใจและเหมาะสม สามารถเพิ่มพูนเจตคติที่ดีต่อการเรียน และสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเภทสามัญ จังหวัดฉะเชิงเทรา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 ห้อง นักเรียนทั้งสิ้น 141 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนศรีวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประเทศสามัญ จังหวัดฉะเชิงเทรา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1) ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560)

1.2) ศึกษาเนื้อหาการอ่านเรื่องสั้นจากเว็บไซต์ออนไลน์เพื่อการศึกษาภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก British Council - Learning English Kids เพื่อนำมาใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน

1.3) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

1.4) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง I'm too ill, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My favorite clothes, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Spy cat

1.5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 เป็นแผนที่ใช้ได้ โดยผลการประเมิน IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ

1.6) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสร้างแบบประเมินทักษะการอ่าน

2.2) สร้างแบบประเมินทักษะการอ่าน เป็นการประเมินตามสภาพจริง เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rubric) 4 ระดับ ได้แก่ 4 หมายถึง ดีมาก, 3 หมายถึง ดี, 2 หมายถึง พอใช้ และ 1 หมายถึง ปรับปรุง ประเด็นประเมินจำนวน 4 ประเด็น ได้แก่ ความถูกต้องในการอ่าน น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน ความเข้าใจ และการจับใจความสำคัญ

2.3) นำแบบประเมินทักษะการอ่านให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 เป็นแบบประเมินทักษะการอ่านที่ได้ โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ซึ่งถือว่าแบบประเมินทักษะการอ่านมีคุณภาพ

2.4) นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแก่นักเรียน

2. ครูประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษก่อนเรียน เรื่อง My Secret Team ด้วยแบบประเมินทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

3. แบ่งนักเรียนจำนวน 9 กลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คนโดยความสามารถจากคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2565

4. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทั้ง 3 แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง I'm too ill, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My favorite clothes และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Spy cat

5. ครูทำการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษหลังเรียน เรื่อง My Secret Team ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกันกับการประเมินก่อนเรียน ด้วยแบบประเมินทักษะการอ่านฉบับเดียวกับก่อนเรียน

6. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปประมวลผลและวิเคราะห์

7. สรุปผล อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นเรื่องสั้นภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผล ในผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประเด็นการประเมิน	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความถูกต้องในการอ่าน (4)	1.93	0.84	พอใช้	2.83	0.76	ดี
น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน (4)	1.72	0.65	พอใช้	2.66	0.72	ดี
ความเข้าใจ (4)	1.69	0.76	พอใช้	2.24	1.12	พอใช้
การจับใจความ (4)	1.72	0.80	พอใช้	2.21	1.18	พอใช้
รวม	1.77	0.71	พอใช้	2.48	0.88	พอใช้

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษก่อนเรียนในภาพรวม อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 1.77$, S.D.= 0.71), เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมิน ทั้ง 4 ประเด็นอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ ความถูกต้องในการอ่าน ($\bar{X} = 1.93$, S.D.= 0.84), น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน ($\bar{X} = 1.72$, S.D.= 0.65), ความเข้าใจ ($\bar{X} = 1.69$, S.D.= 0.76) และการจับใจความ ($\bar{X} = 1.72$, S.D.= 0.80) ผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษหลังเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.48$, S.D.= 0.88) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมิน ประเด็นที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ ความถูกต้องในการอ่าน ($\bar{X} = 2.83$, S.D.= 0.76) และน้ำเสียง การเว้นวรรคตอน ($\bar{X} = 2.66$, S.D.= 0.72) ประเด็นที่อยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ ความเข้าใจ ($\bar{X} = 2.24$, S.D.= 1.12) และการจับใจความ ($\bar{X} = 2.21$, S.D.= 1.18)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ในการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

	Mean	S.D.	ค่าเฉลี่ยของ ผลต่าง	S.D. ค่าเฉลี่ยผลต่าง	t	df	Sig 1 tailed
ก่อนเรียน	7.07	2.853	2.86	1.026	15.029*	28	0.001
หลังเรียน	9.93	3.535					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า การประเมินทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษของนักเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 7.07 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 9.93 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนมีผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}$ = 1.77, S.D. = 0.71), เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมิน ทั้ง 4 ประเด็นอยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ ความถูกต้องในการอ่าน ($\bar{X}$ = 1.93, S.D. = 0.84), น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน ($\bar{X}$ = 1.72, S.D. = 0.65), ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 1.69, S.D. = 0.76) และการจับใจความ ($\bar{X}$ = 1.72, S.D. = 0.80) ผลการประเมินทักษะการอ่านหลังเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}$ = 2.48, S.D. = 0.88) เมื่อพิจารณาประเด็นการประเมิน ประเด็นที่อยู่ในระดับดี ได้แก่ ความถูกต้องในการอ่าน ($\bar{X}$ = 2.83, S.D. = 0.76) และ น้ำเสียง การเว้นวรรคตอน ($\bar{X}$ = 2.66, S.D. = 0.72) ประเด็นที่อยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ ความเข้าใจ ($\bar{X}$ = 2.24, S.D. = 1.12) และการจับใจความ ($\bar{X}$ = 2.21, S.D. = 1.18) เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นจะพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นในทุกประเด็นการประเมิน จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อเจรจาหาความหมายด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยให้ผู้เรียนรับผิดชอบกระบวนการเรียนเอง (Kohn and Vajda, 1975) สอดคล้องกับงานวิจัยของอมฤตา พงษ์ศักดิ์ (2562) ได้ศึกษาการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยตามแนวคิด Active Learning ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ส่งเสริมทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ การกล้าแสดงออก และการทำงานเป็นทีม เกิดเป็นองค์ความรู้ที่คงทนเกิดประสิทธิภาพส่งผลต่อพัฒนาการการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ดีขึ้น

2. ทักษะการอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และยังเกิดทัศนคติที่ดีภายในกลุ่ม สอดคล้องกับสายสุตา บัณฑิตกุล (2563) ที่กล่าวว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองจะเรียนรู้ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้แบบนี้จะทำให้ผู้ที่เรียนรู้เข้าใจเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจากภาษาที่ใช้ในการพูดจาสื่อสารกันสามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นวัยเดียวกัน ซึ่งสามารถช่วยในการถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบในวัยเดียวกันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจในความรู้ที่ได้อาจจำแนกจำแนกมากขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไอลดา จันทร้อย (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความสามารถการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควรให้นักเรียนได้สลับเปลี่ยนกลุ่มใหม่บ้างตามความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย
2. ครูผู้สอนจะต้องติดตามผลการสอนของเพื่อนผู้สอนและการเรียนของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าดำเนินการไปในลักษณะใด มีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีปัญหาครูจะต้องเข้าไปช่วยให้คำแนะนำหรือแก้ไข

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาดูผลการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในเรื่องอื่น ๆ หรือรายวิชาอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนและการจัดการเรียนรู้โดยวิธีอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สายสุดา บัณฑิตกุล. (2563). **การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและผู้เรียนปกติ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก.
- อมฤตา พงษ์ศักดิ์. (2562). **การโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยตามแนวคิด Active Learning ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไอลดา จันทร้อย. (2562). **ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Khon, J.J., & Vajda, P.G. (1975). Peer-mediated instruction and small group interaction In the ESL Classroom. *TESOL Quarterly*, 4 (9), 379-390.
- Paulston and Bruder. (1976). **Teaching as a Second Language: Techniques Procedures**. New York : Winthrop Publishers.